

Matica slovenská po valnom zhromaždení

(Niekoľko poznámok k súčasnej situácii v Matici slovenskej)

Tkáč vo svojom prvom oficiálnom vyhlásení, po zvolení do funkcie predsedu MS, oznámil, že odmieta dodržať svoj verejný sľub, ktorý dal delegátom valného zhromaždenia:

Predseda Matice Tkáč odvolal sľub o práci bez platu

Marián Tkáč na sneme sľúbil, že bude pracovať bez platu. Rozhodnutie zmenil. Hovorí, že musí žiť rodinu.

BRATISLAVA. „Prijmám hodenú rukavicu pána Kovačoviča, budem pracovať ako predseda bez platu,“ vyhlásil Marián Tkáč vo svojom príhovore na minulotýždňovom valnom zhromaždení Matice slovenskej.

Reagoval tak na rovnaký prísľub Igora Kovačoviča, ktorý bol Tkáčovým protikandidátom v súboji o post predsedu.

Pár dní po tom, čo delegáti Tkáča za predsedu zvolili, zo sľubu veľa nezostalo.

V rozhovore pre regionálnu televíziu Turiec už o svojom plate hovoril inak. „Platí to možno trošku v inej podobe,“ vysvetľoval.

Už len desať percent

„Zriadim Fond Mariána Tkáča, jeden plat celý venujem tomuto fondu, a každý mesiac budem zhruba desať percent z mojej čistej mzdy odvádzať na ten fond a budeme ho rozdeľovať pre miestne odbory Matice slovenskej.“

Tkáč redaktorky regionálnej televízie zároveň podrobne opísal, ako si prerozdelenie peňazí predstavuje.

„Keď vznikne nový miestny odbor, tak mu pošleme 100 eur, a keď bude nejaká potreba, budeme posilať od 100 do 200 eur. Teda, budeme... ja budem o tom rozhodovať, komu to pošleme“ (ešteže sa opravil! Poznámka J. B.)

Pre rodinu

Predseda Matice porušenie sľubu obhajoval starosťou o svojich blízkych.

„Rozhodol som preto tak, lebo ja ako predseda Matice sa musím starať o Maticu, ale aj o svoju rodinu. Plním to možno v takej modifikovanej podobe, ale Maticiari dostanú viac peňazí aj vďaka tomu, že ja dostanem menej.“

Čítajte viac: <http://www.sme.sk/c/6983482/predseda-matice-tkac-odvolal-slub-o-praci-bez-platu.html#ixzz2pEVcadvh>

* * *

Na minuloročnom Valnom zhromaždení MS jeden z kandidátov na funkciu predsedu, Igor Kovačovič, verejne dal záväzný sľub, že ak bude zvolený do funkcie predsedu vzdá sa nároku na plat. Po tomto vyhlásení mal Kovačovič nečakane veľký aplauz medzi delegátmi, čo zásadným spôsobom zneistilo jeho protikandidáta Mariána Tkáča. Tento, z obavy, že nebude zvolený do funkcie predsedu, prijal Kovačovičovú výzvu a takisto sa verejne zaviazal, že v prípade svojho zvolenia do funkcie predsedu MS sa vzdá svojho platu a funkciu bude vykonávať bezplatne. Najmä vďaka tomuto prísľubu bol Tkáč tesnou väčšinou delegátov zvolený za predsedu MS. **Tento Tkáčov verejný sľub vzali delegáti valného zhromaždenia na vedomie formou prijatého uznesenia.**

M. TKÁČ ZAČAL SVOJE NOVÉ FUNKČNÉ OBDOBIE PRIMITÍVNYM PODVODOM.

Ako nedávno napísal jeden z novopečených matičných bardov: „Chceme, aby mladí ľudia rozumeli tomu, čo je kontinuita života...“ Tkáč, veľký vzor a veľký učiteľ Mladej Matice, v priamom prenose regionálnej TV Turiec im názorne predviedol, čo znamená v praxi „kontinuita života“. Opäť sa potvrdilo, že u Tkáča čestné slovo nemá vôbec žiadnu váhu a ani žiadnu hodnotu. Podvodník, hochštapler a luhár v jednej osobe sa nezmení. Podvádzanie je totiž jeho životným štýlom, povedané slovami nášho barda – „kontinuita života“.

Okamžite po zvolení do funkcie predsedu zrušil Tkáč svoj verejný sľub s demagogickým zdôvodnením, že vraj musí živiť rodinu. Tkáč má pritom jeden z najvyšších dôchodkov. Dalo by sa povedať, že na slovenské pomery má povestný Dzurindov „švajčiarsky dôchodok“. Okrem platu za výkon funkcie predsedu MS poberá totiž v Matici slovenskej aj rôzne pôžitky, má nemalé príjmy z členstva v orgánoch Neografie a.s., z podnikateľskej činnosti a absolútne nie je odkázaný na plat predsedu Matice slovenskej. Tkáč má však jednu výraznú a neprehliadnuteľnú charakterovú črtu – **NADOVŠETO A VELMI MILUJE PENIAZE**. A o tomto je to všetko – o hrabivosti a nenásytnej túžbe po peniazoch, ktorých nemá nikdy dosť.

Ako sa zdá, bola to predovšetkým Tkáčova bezhraničná láska k peniazom, ktorá definitívne ukončila jeho neslávnu kariéru v Národnej banke Slovenska, ako aj na Ekonomickej univerzite. Vidina mimoriadne vysokého platu predsedu MS ho po predchádzajúcich profesionálnych a morálnych zlyhaniach priviedla nakoniec do Matice slovenskej, kde v spolupráci s bývalým Markušovým kontroverzným správcom Jánom Eštokom vytvoril skutočne svojrázny podnikateľský tím, ktorý po poslednom valnom zhromaždení reprezentuje Tkáč s Mariánom Gešperom.

Tkáčov učenlivý žiak Gešper cynicky zneužil mladých matičiarov na upevnenie si svojej osobnej moci a nekompromisne ide za svojim životným cieľom – stať sa po Eštokovi správcom Matice slovenskej. **Mladá Matica, ovládaná Gešperovým východoslovenským klanom, morálne zlyhala na valnom zhromaždení, keď jej delegáti sa rozhodujúcou mierou pričínili o zrušenie uznesenia výboru MS, ktoré neumožňovalo voľbu agentov ŠtB do orgánov MS a otvorili im v Matici slovenskej dvere dokorán.** Tento amorálny komplot (bývalý agent ŠtB Tkáč ho honosne nazýva „historickým prelomom“) je doposiaľ v Matici slovenskej predmetom neutíchajúcich, bujarých osláv. Predovšetkým bývalí agenti ŠtB verejne ospevujú a vyzdvihujú do nebies funkcionárov Mladej Matice, nazývajú ich „štúrovcami“ a ich „hrdinský čin“ na valnom zhromaždení prirovnávajú k zásluhám štúrovskej generácie za národ. Majú im za čo ďakovať. Keby však Štúr žil, tak by ich metlou hnal z Matice slovenskej aj s ich eštébkami. Zdá sa, že pod dozorom bývalých agentov ŠtB sa v Matici slovenskej realizuje akási obdoba projektu sociálneho inžinierstva z roku 1949 – „mládež vedie Brno“. Jeden z propagátorov tohto projektu, hneď po skončení valného zhromaždenia, nasledovným spôsobom vyjadril svoju hlbokú vďaku „štúrovcovi“ za to, že mu umožnili stať sa členom výboru MS: „Želám si, aby sa Mladá Matica ujala správy v Matici, **len čo sa to naučia**“. A učiteľov majú skutočne excelentných, len čo je pravda. Zocelených v triednych bojoch a v donášaní na ŠtB na svojich kolegov a susedov. Oni nakoniec rozhodnú, kedy svojim „žiakom“ odovzdajú štafetu v Matici slovenskej. Určite sa to nestane dovedy, pokiaľ ešte vlastníkom Neografie a.s. bude Matica slovenská.

Zdá sa, že ostrieľaní eštébački harcovníci sledujú v Matici slovenskej podobné ciele, aké sledoval v období stalinizmu v Juhomoravskom kraji Otto Šling svojou akciou „mládež vedie Brno“, pričom aj oni neuveriteľným spôsobom zneužívajú neskúsenosť, naivitu, entuziazmus mladých ľudí. Ukrytí za matičnými „štúrovcami“, ako ich pri každej príležitosti nebotyčne velebia, si bývalí agenti ŠtB spokojne v závetrí bašujú a rozdeľujú svoje teritória v Matici slovenskej. „Štúrovci“, zo všetkých

strán oslavovaní a ospevovaní si vo svojej slepej naivite ani len neuvedomujú, čo v skutočnosti na valnom zhromaždení spôsobili, keď sa nechali Gešperom detinsky zmanipulovať a zneužiť. Slovenská verejnosť je intenzívne kŕmená ohromujúcimi faktami, že vraj v 38 člennom výbore je 21 mladých ľudí do 30 rokov. Traste sa zradcovia národa – „Matica mladne“! Všetci nepriatelia Slovenska a Slovákov, menovite janičiari, odrodilci a zapredanci rôznej fajty, zalezú hlboko do dier a budú sa vraj pred „štúrovcami“ triasť od strachu. Táto humorná, teatrálna dymová clona, ktorú neustále vypúšťajú bývalí agenti ŠtB z Matice slovenskej, má predovšetkým prekryť skutočnú pravdu, ktorá je veľmi, ale veľmi prozaická. **Drvivá väčšina z týchto mladých ľudí vo výbore MS je na Tkáčovej výplatnej páske**, ktorý ich, podobne ako aj všetkých zamestnancov Matice slovenskej, pevne drží pod krkom. Tkáč a jeho kumpáni im dovoľia kriticky sa vyjadriť aj na adresu Matice slovenskej, ale len do výšky svojho platu.

V tejto súvislosti možno súhlasiť s názorom Tkáča (SNN, č. 51-52/2013, s. 23), že do matičnej histórie sa minuloročné valné zhromaždenie zapíše ako „prelomové“. Áno, prelomilo doposiaľ v spoločnosti rešpektovanú hranicu a za všeobecného nadšenia a potlesku najmä delegátov Mladej Matice otvorilo v Matici slovenskej dvere dokorán agentom a pracovníkom Štátnej bezpečnosti. Asistovali im pritom aj niektorí novopečení matiční funkcionári, ktorí sa najmä na verejnosti veľmi radi farizejsky vystavujú na obdiv, aby všetci videli, akí sú vraj hlboko veriaci kresťania. Človek však nevychádzal z údivu, keď kňaz s kolárikom (pôsoobil predtým vo Vatikánskom rozhlase) nadšene vítal s burácajúcim potleskom a so širokým úsmevom na tvári uznesenie valného zhromaždenia, umožňujúce voliť bývalých agentov ŠtB do orgánov Matice slovenskej. **Tkáčovsko-Gešperovská „Matica“ sa týmto historicky „prelomovým krokom“ arogantne vysmiala občanom Slovenskej republiky. Pošliapala hodnoty 17. novembra a hodila verejnosti do tváre rukavicu s drzou výzvou – ktorá z verejnoprávnych inštitúcií na Slovensku (televízia, rozhlas, tlačová agentúra a pod.) sa odhodlá nasledovať matičné „prelomové“ valné zhromaždenie, generálne rehabilituje agentov a pracovníkov bývalej Štátnej bezpečnosti a prijme ich na svoje pracovisko? Toto je HLAVNÝ ODKAZ minuloročného Valného zhromaždenia Matice slovenskej.**

Personálne zloženie výboru Matice slovenskej, v ktorom mali doposiaľ prevahu dobrovoľní činovníci z členskej základne a osobnosti slovenskej kultúry a vedy, Tkáč, za aktívnej podpory Gešperovho východoslovenského klanu, zmenil na **ZAMESTNANECKÚ RADU**. Okrem umožnenia voľby agentov ŠtB do orgánov MS, toto bol hlavný zámer aktivít tandemu Tkáč-Gešper – totálne ovládnuť prostredníctvom zamestnancov volené orgány Matice slovenskej. **V 39-člennom výbore MS je 23 členov (t. j. 59%) v zamestnaneckom pomere v MS a v 6 člennom predsedníctve sú 4 (67%) na Tkáčovej výplatnej páske. Takýto absurdný stav v 150-ročnej histórii Matice slovenskej ešte nebol, ani za komunistickej totality, aby zamestnanci MS ovládli volené orgány, pričom z titulu svojho pracovného pomeru sú absolútne závislí na Tkáčovi.** Bývalý agent ŠtB Tkáč totiž rozhoduje, či ich nechá pracovať v MS, akú funkciu budú zastávať a v neposlednom rade, aký plat a aké odmeny dostanú a podľa tohto členovia zamestnaneckej rady, formálne nazývanej „výbor MS“, budú hlasovať tak, ako to od nich Tkáč s Gešperom očakávajú. Títo rýchlo vykvasení matičiari sú **HLAVNOU OPOROU** Tkáča, pripravujúceho legislatívne zmeny v Matici slovenskej (novelizáciu stanov a zákona NR SR o MS) a zároveň poškľubujúceho po Neografii a.s. Prostredníctvom pripravovanej legislatívy sa Tkáč usiluje predovšetkým skoncentrovať vo svojich rukách čo najviac právomocí a predĺžiť svoje zotrvanie v Matici slovenskej, ovládanú bývalými agentmi ŠtB a potrimiskármi rôzneho druhu a z rôznych strán. V Matici slovenskej už nikto neverí Tkáčovému sľubu, ktorý dal delegátom valného zhromaždenia v roku 2010, že vo funkcii predsedu MS bude len dve funkčné obdobia a ani o deň viac. Blízka budúcnosť veľmi skoro ukáže ako funguje vo výbore a v predsedníctve Matice slovenskej **tkáčovsko-gešperovský zamestnanecký valec.**

Vyhlásenie Tkáča, že nehodlá dodržať svoj verejný sľub a že sa vzdáva **zhruba 10 %** svojho platu je cynickým podvodom a to nielen na delegátoch valného zhromaždenia. O skutočnej výške Tkáčovho utajeného platu členovia volených orgánov MS ani len netušia. Nemôžu vedieť, či „zhruba 10%“ z utajeného platu je desať, sto, alebo tisíc eur. **Tento Tkáčov KOLOSÁLNY PODVOD sa určite natrvalo zapíše do novodobej histórie Matice slovenskej, rovnako ako aj kauza s tzv. Národným pokladom.**

Skupina delegátov valného zhromaždenia verejne vyzvala 11. decembra 2013 M. Tkáča, aby dodržal svoj záväzný prísľub (bližšie pozri http://www.obrodenamatica.sk/doc/om_vas_037.pdf). V prípade, že to nie je ochotný splniť vyzvali ho, aby odstúpil z funkcie. Ako sa to od roku 2010 stalo už tradíciou Tkáč zabránil tomu, aby výzva bola publikovaná či už v Slovenských národných novinách, alebo na webovej stránke Matice slovenskej. Dvakrát som vyzval riaditeľa Členského ústredia MS a štyrikrát šéfredaktora SNN, aby uverejnili výzvu delegátov valného zhromaždenia na webovej stránke MS, resp. v Slovenských národných novinách. Bezvýsledne. Opäť sme sa mohli v dostatočnej miere presvedčiť, kto v skutočnosti ovláda matičné médiá a že **skutočným šéfredaktorom SNN je Tkáč**. Nebolo to totiž prvýkrát. Podobným spôsobom zabránil uverejniť aj stanoviská pracovníkov Slovenského historického ústavu MS v Bratislave, členov výboru Historického odboru MS, členov redakčnej rady Historického zborníka, ako aj ďalšie články, stanoviská a výzvy členov a funkcionárov Matice slovenskej, v ktorých sa vyjadrovali či už k jeho diktátorským metódam, k jeho svojvoľným a nedemokratickým zásahom do činnosti Matice slovenskej, porušovaniu stanov a podobne.

Slovenské národné noviny uverejnili 21. decembra 2013, č. 51-52, v reakcii na Výzvu delegátov valného zhromaždenia, článok s bombastickým názvom „Spor o plat predsedu Matice slovenskej je vyriešený“, ktorého autorom je Milan Nový (pravdepodobne ide o M. Tkáča). Zavádzajúci je už samotný nadpis, keďže žiaden spor o plat predsedu MS nikdy nejestvoval. Nikto z volených funkcionárov totiž nepozná skutočnú výšku prísne utajovaného Tkáčovho platu a otázky vyvoláva aj to, kto a akým spôsobom mu plat určil a schválil. Nikto sa teda o Tkáčov plat nespóril. Podstata celého „problému“ spočívala a spočíva v tom, že Tkáč vierolomne porušil svoj záväzný, verejný sľub, že v prípade zvolenia do funkcie predsedu MS bude funkciu vykonávať bez akéhokoľvek nároku na plat. Autor anonymného článku zavádzajúco tvrdí, že vraj „táto **dobromyseľná informácia** vyslovená v danom čase bola nepresná a poznačená spontánnosťou, preto vyžaduje korekciu a spresenie...“ Anonymný autor článku vidí východisko v tom, že Tkáč „**čistočne** podporí matičné hnutie zo svojej mzdy, resp. svojich pôžitkov“. Anonym však otvorene zavádza, keď tvrdí, že vraj Tkáč nemôže mzdu vrátiť zamestnávateľovi, keďže mu zo zákona patrí. Pravda je však taká, že každý svojprávny človek môže voľne disponovať so svojou mzdou. Ani Tkáčovi žiaden zákon nezabraňuje, aby celý svoj plat, tak, ako to verejne sľúbil delegátom valného zhromaždenia, vrátil do rozpočtu MS. Verejný sľub, ktorý Tkáč od prvej chvíle svojho zvolenia zásadne odmieta splniť, podľa anonymného autora článku už vraj nie je žiadnym záväzným sľubom, ale len akousi „dobromyseľnou informáciou“, ktorú Tkáč vyslovil spontánne na valnom zhromaždení a ktorú sa bude usilovať splniť tým, že občas (podľa potreby!) poukáže vybraným miestnym odborom MS zopár eur zo svojich prísne utajených tučných matičných príjmov, o akých sa bežnému matičiarovi ani len nesníva. V SNN následne spustia ohromnú mediálnu kampaň, aký veľkorysý filantrop to stojí na čele Matice slovenskej. **Taký DAREBÁK, ako je Tkáč, nielenže doposiaľ nestál na čele Matice slovenskej, ale v celej jej 150-ročnej histórii ani v Matici slovenskej nepracoval.**

V tejto súvislosti stojí za pozornosť najmä tá skutočnosť, že pomaly už uplynie tretí mesiac od konania valného zhromaždenia a **Matica slovenská doposiaľ nemá zápisnicu z tohto „prelomového“ podujatia**. Príčina tohto bezprecedentného javu tkvie s veľkou pravdepodobnosťou v tom, že Tkáč sa

pokúša sfalšovať zápisnicu a prijaté uznesenia z valného zhromaždenia a vypustiť z nej jeho verejný sľub, že funkciu predsedu bude vykonávať bez nároku na plat.

Nie je nič nezvyčajné, že vedenie tkáčovskej „Maticy“ si osvojilo metódy bývalej ŠtB. Matičiar si už stihli zvyknúť, že Tkáč trvalo používa lož ako svoju osvedčenú pracovnú metódu. Kombinácia lži s polopравdou je evidentná i v uvedenom anonymnom článku, uverejnenom v SNN. Autor článku (Nový-Tkáč) zámerne zamlčiava najmä tú skutočnosť, že **signatármi výzvy sú delegáti valného zhromaždenia** a v rozpore s týmto faktom sa usiluje čitateľovi podsunúť tendenčnú a zavádzajúcu informáciu, že výzvu vraj podporila akási „časť matičnej verejnosti a zástupcovia niektorých miestnych odborov MS“. **Toto nie je prvýkrát, čo sa Slovenské národné noviny spreneverili novinárskej etike.** To, že v Slovenských národných novinách bola od zvolenia Tkáča do funkcie predsedu MS v roku 2010 zavedená tuhá cenzúra, je všeobecne známe. Na túto normalizačnú, pezlárovskú prax v SNN si už matičná verejnosť zvykla a postupne si zvyká aj na neetické konanie. Jedným z dôsledkov tohto nepriaznivého stavu je, že Slovenské národné noviny, napriek pravidelne ohlasovaným ambíciám Tkáča o ich údajnej mienkotvornosti, naďalej zostávajú mimo záujmu slovenskej verejnosti a v podstate nie sú schopné osloviť ani samotných matičiarov, ktorým sú určené.

Bežná prax v SNN je totiž taká, že bez Tkáčovho súhlasu nevyjde v novinách ani jeden jediný článok, ani jedna jediná veta, v ktorej by sa autor chcel, hoci aj medzi riadkami, kriticky vyjadriť k dianiu v Matici slovenskej. Tkáč totiž rozhoduje aj o tom, kto môže a nemôže publikovať v matičných časopisoch, ako aj o tom, čo sa v nich môže a nemôže uverejniť. Tkáč sa totiž stotožnil s Maticou slovenskou a všetku kritiku adresovanú jeho osobe interpretuje ako kritiku, respektíve ako znevažovanie Maticy slovenskej. Presne takýto totalitný model fungoval za minulého režimu v komunistickej tlači, keď Tkáč bol na vrchole svojej eštébáckej kariéry. Tkáč totiž už deklaroval na stránkach Slovenských národných novín, že ON je Matica a Matica je ON. Podobným spôsobom bolo aj v bývalom sovietskom Rusku deklarované heslo – Lenin je strana a strana je Lenin. Zásadný rozdiel medzi Tkáčom a Leninom je však v tom, že Tkáč to vyhlasuje sám o sebe, a za Lenina to robili jeho ideológovia a dvorní tvorcovia kultu. Dôsledkom potláčania demokracie v Matici slovenskej je, že **ešte nikdy v jej 150-ročnej histórii nemalo vzájomné špehovanie a udavačstvo medzi zamestnancami takú živnú pôdu a nenadobudlo také obľudné rozmery ako za bašovania bývalého agenta Štátnej bezpečnosti Tkáča.**

Z tlačového orgánu Maticy slovenskej, Slovenských národných novín, ktoré podľa Stanov MS by mali slúžiť všetkým matičiarom, si Tkáč urobil svoj súkromný časopis, ktorého hlavným poslaním je oslavovať a velebiť svojho „majiteľa“, ktorý si navyiac o sebe namýšľa, že je posledným slovenským polyhistorom (historik, politológ, jazykovedec, ekonóm, výtvarník, dramatik, spisovateľ, básnik, esejista, novinár atď. atď. atď.) Toto je aj jeden z hlavných dôvodov, prečo Slovenské národné noviny nemajú žiadnu tvár. Tkáčom dirigované noviny si svoje miesto pod slnkom chcú vy dobyť najmä kopaním na všetky svetové strany, pričom sa ale paradoxne dovolávajú akejsi integračnej funkcie v národe. A čuduj sa svet, bývalí skalní mečiarovci, na čele s Tkáčom, sa dnes na stránkach SNN prezentujú ako militantní bojovníci proti mečiarizmu. Niektorí z redaktorov SNN už stihli úplne stratiť pamäť a dokonca o sebe tvrdia, že vraj oni boli prvobojujúci proti mečiarizmu a tieto svoje historické zásluhy a prvenstvo si nedajú vziať žiadnymi leškvcami, šimečkovcami, tóthovcami. Keď bol Mečiar predsedom vlády nemal okolo seba väčších potrimiskárov a vrtichvostov, než akými boli Tkáčovi mečiarobijci zo SNN. Mečiar, ako sa zdá, je už z politiky vyradený, tak hrdinskí tkáčovci, v snahe prekryť svoje vlastné zlyhania a neúspechy, odvážne kopú do Mečiara na stránkach Slovenských národných novín.

Podobným spôsobom kopú aj do bývalého predsedu MS Markuša. Pokiaľ bol vo funkcii verejne ho oslavovali a plazili sa pred ním ako hady, len aby sa dostali do jeho priazne. Osobne som sa za jedného z nich prihovárал a niekoľkokrát som intervenoval u Markuša v jeho prospech, keď ho vyhodili z Pravdy, aby ho prijal do tvoriacich sa Slovenských národných novín. Prišiel za mnou ako úplne zlomený a odpísaný človek s prosbou, aby som mu pomohol. Z čisto ľudského hľadiska mi ho bolo ľúto, mal rodinu a syn mu študoval. Takto som v r. 1989-1993 z rovnakých dôvodov pomohol viacerým. Následne nebolo v Matici slovenskej väčšieho obhajcu a tvorca Markušovho kultu, než akým bol náš bývalý redaktor z Pravdy. Či to robil rutinne (ešte z predchádzajúceho pracoviska), z presvedčenia, alebo z vďačnosti, že môže ďalej pokračovať vo svojej profesii novinára, to vie len on sám. Po pravde však treba povedať, že v SNN i v Matici slovenskej (Umelecký odbor MS) odviezol kus dobrej a záslužnej práce, za čo mu patrí vďaka a uznanie. V súčasnosti, už ako člen najvyššieho Tkáčovho vedenia, sa stal nekompromisným kritikom Markuša a na plné ústa vykrikuje do sveta, že „Pôsobenie Jozefa Markuša na poste predsedu MS je najčiernejšia kapitola v 150-ročnej histórii Matice“. Či je to už prejav hlásiacej sa stareckej demencie, straty súdnosti, alebo nebudaj zdravého rozumu, ťažko povedať. **To, čo urobil bývalý predseda MS Jozef Markuš s finančnou základinou tzv. Národného pokladu je skutočne odsúdeniahodné a každý statočný matičiar má záujem, aby sa táto kauza čím skôr a spravodlivo vyšetrila.** Na druhej strane zredukovať činnosť Matice slovenskej (vrátane činnosti bývalého predsedu Markuša), všetky tie matičné úsilia a zápasy od roku 1990 len na kauzu tzv. Národného pokladu, môže len zlomyseľný a zákerný človek, ktorý to s Maticou slovenskou nemyslí úprimne.

Kauzu tzv. Národného pokladu neveriteľným spôsobom zneužíva Tkáč na svoju vlastnú sebareprezentáciu. Za posledné štyri roky nič iné nedokázal ponúknuť verejnosti, len prostredníctvom tejto, z jeho strany neustále živej kauzy, škandalizovať Maticu slovenskú a predovšetkým osobne z tohto marazmu profitovať. Z týchto dôvodov **Tkáč nemá absolútne žiaden záujem, aby sa kauza tzv. Národného pokladu skutočne vyriešila a čím skôr uzavrela.** Stál by totiž pred veľkou a neriešiteľnou dilemou – čo potom, ak by sa táto kauza vyriešila, ponúkne verejnosti? NIČ! Preto doposiaľ nepodal žiaden podnet na svoje bývalé pracovisko, na Národnú banku Slovenska, ktorá zo zákona bola povinná vykonávať bankový dozor, a priori odmieta akúkoľvek spoluprácu a koordinovaný postup s postihnutými klientmi (bližšie pozri http://www.obrodenamatica.sk/doc/om_vzms_012.pdf), ako aj s Nadáciou MS. Tkáč má totiž osobný záujem na tom, aby sa celá kauza s tzv. Národným pokladom nevyriešila a predovšetkým čo najviac predlžovala, aby mohol na nej donekonečna parazitovať, bez ohľadu na to, aký to má a bude mať dopad na Maticu slovenskú.

Ďalší z tkáčovských eštébákov a nohsledov, ktorí sa do roku 1993 nikdy, ani len medzi štyrmi očami, nevyslovili za štátnu samostatnosť Slovenska, skôr naopak – verejne obhajovali existenciu unitárno-federatívneho „Československa“ – sa akosi zázračne prebudili a na stránkach Slovenských národných novín sami seba prezentujú, ako keby boli tí najzaslúžilejší bojovníci za štátnu samostatnosť. A ešte majú v sebe toľko drzosti a arogancie, že sa nechávajú za údajné „zásluhy“ o štátnu samostatnosť Slovenskej republiky vyznamenávať a verejne oslavovať ako „národní hrdinovia“.

Tak, ako sa po minuloročnom „prelomovom valnom zhromaždení“ stala Matica slovenská rezerváciou a útočiskom pre bývalých agentov Štátnej bezpečnosti, Slovenské národné noviny, pod Tkáčovou kuratelou, predstavujú v slovenskom mediálnom priestore duchovnú prostitúciu. Okrem webovej stránky www.obrodenamatica.sk nejestvuje v súčasnosti iný priestor pre slobodnú výmenu názorov na dianie v Matici slovenskej. Tkáč totiž nastolil so svojimi kumpánmi v tlačových orgánoch Matice slovenskej prísnu cenzúru, totálne ich zglajchšaltoval a slúžia v prvom rade jeho osobným záujmom.

Toto je skutočný obraz celkovej biedy a úpadku Matice slovenskej, ovládanej bývalými agentmi ŠtB, ktorá **od roku 2010 neprišla s ničím novým a zaujímavým, čím by oslovila slovenskú spoločnosť doma alebo v zahraničí.** Jej súčasné vedenie len parazituje na viac-menej zašlej sláve a autorite, ktorú si Matica slovenská vydobyla najmä po roku 1989.

Bratislava, Na Troch kráľov 2014

Dr. Ján Bobák

Za signatárov Výzvy